

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
301

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 68

Περὶ συγκροτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Συντάγματος Συμβουλίου Χαρίτων καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Δικαιοσύνης λειτουργεῖ Συμβούλιον Χαρίτων, ὅπερ ἔχει ἀρμοδιότητα ὅπως γνωμοδοτῇ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 52 τοῦ Συντάγματος, περὶ τῆς ἀπονομῆς χάριτος, εἰς καταδίκους καὶ τῆς μετατροπῆς ἢ τοῦ μετοπισμοῦ τῶν παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγιγνωσκόμενων ποινῶν.

2. Τὸ Συμβούλιον Χαρίτων συγκροτεῖται ἐξ ἐπτὰ μελῶν ὀριζομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ διετεῖ θητεία, ὡς ἐξῆς: α) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργεῖου Δικαιοσύνης, ὡς Προέδρων Ἐφετῶν, προτεινομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν, γ) ἐκ τριῶν τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων Ἐφετῶν, προτεινομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν, δ) καὶ ε) ἐκ δύο ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργεῖου Δικαιοσύνης ἐπὶ βαθμοῖς 1ῳ ἕως 3ῳ.

3. Ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργεῖου Δικαιοσύνης, τοῦ Συμβουλίου μετέχει ὑπάλληλος τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργεῖου Δικαιοσύνης ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ ἕως 3ῳ, ὀριζόμενος διὰ τῆς περὶ συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην προεδρεύει τοῦ Συμβουλίου ὁ κατὰ τὸν Ὁργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων ἔχων τὸ προβάδισμα δικαστικὸς λειτουργός.

4. Μέλη τοῦ Συμβουλίου δύνανται καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας των ν' ἀντικατασταθῶσι, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, διὰ σοβαρὸν λόγον, ἀναγόμενον εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων των. Τὰ οὕτω διοριζόμενα μέλη διανύουν τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

5. Καθήκοντα ὑπηρεσιακοῦ εἰσηγητοῦ, ἄνευ ψήφου, εἰς τὸ Συμβούλιον ἐκτελεῖ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Τμήματος Χαρίτων τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Δικαιοσύνης, Γραμματέως δὲ εἰς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ἰδίου Ὑπουργεῖου, ἐπὶ βαθμοῖς 6ῳ ἕως 8ῳ, ὀριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ

του δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀρίζεται, διὰ τὴν περίπτωσιν ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ ὑπηρεσιακοῦ Εἰσηγητοῦ, ὡς ἀναπληρωτῆς τούτου, εἰς ἐκ τῶν Τμηματάρχων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Δικαιοσύνης.

6. Τὸ Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε τοῦλάχιστον μελῶν, ἐξ ὧν τὰ τρία δέον ὅπως πρέρχονται ἐκ δικαστῶν. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει νομίμως ἐφ' ὅσον τὰ παρόντα ἐκ δικαστῶν μέλη εἶναι πλείονα τῶν διοικητικῶν.

Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, κρατούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς γνώμης ὑπὲρ ἢ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ πρὸς τὸ Συμβούλιον Χαρίτων αἰτήσεις, συνοδευόμεναι ὑπὸ τριπλοτύπου Δημοσίου Ταμείου, περὶ εἰσπράξεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος παραβόλου ἢ πιστοποιητικοῦ ἀπορίας, ὑποβάλλονται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης διὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς φυλακῆς ἢ τοῦ Σωφρονιστικοῦ Καταστήματος ἢ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Στρατιωτικῆς φυλακῆς, ἐν ἣ κρατεῖται ὁ αἰτῶν ἢ ἂν οὗτος δὲν κρατεῖται, διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ Ἐπιτρόπου τοῦ Δικαστηρίου, παρ' ᾧ τηρεῖται ἡ σχετικὴ ποινικὴ δικογραφία.

2. Ὁ Διευθυντὴς φυλακῆς ἢ Διοικητὴς Στρατιωτικῆς φυλακῆς εἰς ὃν ὑπεβλήθη αἴτησις χάριτος, συντάσσει εἰδικὸν δελτίον, περιλαμβάνον τὰ στοιχεῖα τῆς προσωπικῆς, οἰκογενειακῆς, ποινικῆς καὶ πειθαρχικῆς καταστάσεως τοῦ αἰτούντος, ὡς καὶ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν περὶ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς καὶ προσωπικότητος τοῦ αἰτούντος, ἐν τέλει δὲ τοῦ δελτίου τούτου διατυποῖ σαφῶς καὶ ἡτιολογημένως τὴν γνώμην του ἐπὶ τῆς αἰτήσεως χάριτος. Εἰς τὸ συνοδεῦον τὴν αἴτησιν εἰδικὸν δελτίον ἐπισυνάπτεται: α) Ἀπόσπασμα τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, β) ἀντίγραφον ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως περὶ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν τοῦ τελεσθέντος ἐγκλήματος, γ) ἀντίγραφον τοῦ Ποινικοῦ Μητρώου, δ) ἱατρικὴ γνωμάτευσις καὶ ε) ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ βιβλίου ἀπονομῆς ἀμοιβῶν καὶ ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ὁ οὕτω σχηματιζόμενος φάκελλος ὑποβάλλεται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα ἢ Ἐπίτροπον τοῦ Δικαστηρίου, παρ' ᾧ τηρεῖται ἡ σχετικὴ ποινικὴ δικογραφία.

3. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ Ἐπίτροπος ἐπισυνάπτει εἰς τὸν κατὰ τὴν παρ. 2 σχηματισθέντα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ φυλακῆς φάκελλον, πλήρες ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης καὶ τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς κατεδικάσθη ὁ αἰτῶν καὶ προκαλεῖ γνωμοδοτήσιν τοῦ κατηγορήσαντος ἐπ' ἀκροατηρίου τὴν ὑπόθεσιν, τούτου δὲ μὴ διατελούντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ κωλυομένου, τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν τῆς περιφερείας τοῦ δικάζαντος δικαστηρίου ἢ, προκειμένου περὶ Ἐπιτρόπου, τοῦ

κατέχοντος την έδραν του Έπιτρόπου του δικάσαντος Στρατοδικείου. Τοιαύτη γνωμοδότησις δεν απαιτείται εις τας περιπτώσεις των άρθρων 408 Κ.Π.Δ. και 378 Σ.Π.Κ.

4. Μετά την κατά την παράγραφον 3 γνωμοδότησιν του κατηγορήσαντος Εισαγγελέως, ούτος όφείλει να υποβάλη τον φάκελλον άπονομής χάριτος εις τó Έπουργείον Δικαιοσύνης, τής κρίσεως περί του τύπου παραδεκτού ή μη τής αίτήσεως άπονομής χάριτος άνηκούσης εις την αποκλειστικήν άρμοδιότητα του Συμβουλίου Χαρίτων. Προκειμένου όμως περί αίτησεως άπονομής χάριτος καταδικασθέντος υπό Στρατοδικείου, ó φάκελλος υποβάλλεται άρχικώς εις τó Έπουργείον Έθνικής Αμύνης προς γνωμοδότησιν και έν συνεχείᾳ διαδίδεται εις τó Έπουργείον Δικαιοσύνης.

5. Έπιφυλασσομένων των έν άρθρῳ 4 του παρόντος όριζομένων, αί ποινικαί δικογραφίαι δεν υποβάλλονται εις τó Έπουργείον τής Δικαιοσύνης μετά των δικαιολογητικῶν τής αίτήσεως άπονομής χάριτος. Προκειμένου όμως περί καταδικασθέντων εις την ποινή ίσοβίου καθειρέξεως, αί δικογραφίαι υποβάλλονται άπαξ, και δη κατά την υποβολήν τó πρώτον τής αίτήσεως άπονομής χάριτος. Τó Συμβούλιον Χαρίτων δύναται όποτεδήποτε κρίνη αναγκαίον να ζητήσῃ την υποβολήν τής δικογραφίας του αίτούντος.

Άρθρον 3.

Ό Έπουργός Δικαιοσύνης δύναται, κατά πάσαν περίπτωσιν, οίκοθεν και άνευ αίτήσεως του καταδικασθέντος, να προκαλέσῃ την διαδικασίαν άπονομής χάριτος.

Άρθρον 4.

1. Η αίτησις χάριτος μετά του καταρτισθέντος φακέλλου τής υποθέσεως, εισάγεται εις τó Συμβούλιον υπό του κατά την παρ. 5 του άρθρου 1 του παρόντος υπηρεσιακοῦ εισηγητή, όστις συμπληροῖ θελτίον περί τής προσωπικότητος του αίτούντος μετά των λοιπῶν στοιχείων όριζομένων δι' αποφάσεως του Έπουργού Δικαιοσύνης, έν τέλει δέ του θελτίου τούτου έκδίδειν επί τής υπό κρίσιν υποθέσεως και διατυπώ γνώμην περί τής αποδοχῆς ή μη τής υποβληθείσης αίτήσεως. Κατά την ένόπιον του Συμβουλίου συζήτησιν ó υπηρεσιακός εισηγητής αναπτύσσει και προφανικώς την γνώμην του.

2. Ό Πρόεδρος του Συμβουλίου όρίζει έν των μελῶν του ως Ειδικόν Εισηγητήν, όστις, μετά μελέτην τής υποθέσεως, υποβάλλει έγγραφον και ήτιςλογημένην γνώμην, ήν και προφανικώς αναπτύσσει προς τó Συμβούλιον, τó όποιον και γνωμοδοτεῖ τελικώς επί τής υπό κρίσιν αίτήσεως χάριτος.

3. Αί γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου Χαρίτων διατυπώνται έγγραφως, τηροῦνται δέ πρακτικά, εις á καταχωρίζεται και ή γνώμη των τυχόν μειοψηφούντων μελῶν και υπογράφονται υπό του Προέδρου και του Γραμματέως του Συμβουλίου.

Άρθρον 5.

1. Πάσα άμετάκλητος άπόφασις, δι' ής καταγιγνώσκεται ποινή θανάτου, υποβάλλεται έν αντιγράφῳ αὐτεπαγγέλτως και τó δυνατόν ταχύτερον, παρά του άρμοδίου Εισαγγελέως Έφετών εις τó Έπουργείον Δικαιοσύνης, διά την περαιτέρω κα.ά τó παρόν Νομ. Διάταγμα διαδικασίαν. Όμοῦ μετά τής αποφάσεως συνυποβάλλονται ή δικόγραφία, αντίγραφον των πρακτικῶν τής δίχης, αντίγραφον τής απορριπτικῆς αποφάσεως του Άρείου Πάγου επί τής τυχόν απηρηθείσης αίτήσεως αναίρέσεως ως και γνωμοδότησις του κατά την παρ. 3 του άρθρου 2 του παρόντος Εισαγγελέως περί άπονομής ή μη χάριτος.

2. Ό κα.ά τ' άνωτέρω σχηματιζόμενος φάκελλος, εισάγεται εις τó Συμβούλιον Χαρίτων συνερχόμενον τó ταχύτερον, εφαρμόζομένων κατά τά λοιπά των δια.άξεων των άρθρων 4 και 6 του παρόντος.

3. Έν περιπτώσει μη άπονομής χάριτος, εφαρμόζονται αί περί εκτελέσεως τής θανατικῆς ποινῆς διατάξεις του Ποινικοῦ Κώδικος, του Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας και του Σωφρονιστικοῦ Κώδικος εκτελέσεως ποινῶν και ασφαλιστικῶν μέτρων.

4. Έπιφυλασσομένης τής διατάξεως τής παρ. 3 του άρθρου 392 του Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, αί διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων εφαρμόζονται και επί άμετακλήτου αποφάσεως Στρατοδικείου καταγιγνώσκουσας ποι-

νήν θανάτου, μετά γνωμοδότησιν του Έπουργείου Έθνικῆς Αμύνης, κατά την παρ. 4 του άρθρου 2 του παρόντος.

Άρθρον 6.

Αί γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου Χαρίτων, μεθ' ολοκλήρου του σχετικοῦ φακέλλου, τίθενται μερίμνη του άρμοδίου υπαλλήλου υπ' όφιν. του Έπουργού τής Δικαιοσύνης, όστις και διατυποῖ συμφώνως τῷ άρθρῳ 52 του Συντάγματος, την έαυτοῦ πρότασιν προς την Α.Μ. τόν Βασιλέα, εις όν και υποβάλλει όλόκληρον τόν φάκελλον, διά την τελικήν κρίσιν.

Άρθρον 7.

1. Αίτησις χάριτος έπιτρέπεται να υποβληθῇ άφού έκτίσῃ ó καταδικασθείς τουλάχιστον τó έν τρίτον τής καταγνωσθείσης παρά του Δικαστηρίου ποινῆς, επί δέ ίσοβίου καθειρέξεως τουλάχιστον δέκα έτη.

2. Αί διατάξεις τής προηγουμένης παραγράφου δεν έχουν εφαρμογήν: α) επί άμετακλήτου καταδίκης εις θάνατον, β) επί αποφάσεων έκτάκτου στρατοδικείου, γ) επί επαναλήψεως τής διαδικασίας κατ' άρθρον 525 Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, δ) επί καταδίκης διά πολιτικόν έγκλημα και ε) εάν ó καταδικασθείς υπερέβῃ τó 70όν έτος τής ηλικίας του.

3. Αίτησις χάριτος μη πληρούσα τās έν παρ. 1 και 2 προϋποθέσεις δεν εισάγεται εις τó Συμβούλιον, τυχόν δέ εισαχθεῖσα απορρίπτεται ως άπαράδεκτος.

4. Αίτησις χάριτος απορριφθεῖσα, δεν εισάγεται εκ νέου εις τó Συμβούλιον πρό τής παρόδου τουλάχιστον έξ μηνῶν από τής κοινοποιήσεως τής αποφάσεως.

5. Νέα αίτησις χάριτος κατόπιν έν μέρει άποδοχῆς τής προηγουμένης, δεν έπιτρέπεται να υποβληθῇ, τυχόν δέ υποβληθεῖσα τυχάνει άπαράδεκτος εάν δεν παρέλθῃ τουλάχιστον έτος από τής κοινοποιήσεως τής επί τής πρώτης αίτήσεως αποφάσεως.

6. Ό Έπουργός Δικαιοσύνης δεν δύναται να επανέλθῃ και προτείνῃ άλλως επί γνωμοδότησεως του Συμβουλίου Χαρίτων, έφ' ής διετύπωσεν άπαξ πρότασιν, εἰμὴ μόνον κατόπιν νέας αίτήσεως και γνωμοδότησεως τούτου.

Άρθρον 8.

Τό ποσόν του παραβόλου διά την ένόπιον του Συμβουλίου Χαρίτων συζήτησιν τής υποβαλλομένης αίτήσεως, όρίζεται εκάστοτε διά κοινῆς αποφάσεως των Έπουργῶν Δικαιοσύνης και Οικονομικῶν. Κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος και μέχρις εκδόσεως τής σχετικῆς αποφάσεως εξακολουθεῖ καταβαλλόμενον τó υπό των ίσχυουσῶν διατάξεων όρίζομενον παράβολον.

Άρθρον 9.

Ό Νόμος 3861)1929 «περί άπονομής χάριτος εις καταδίκους και εκτελέσεως θανατικῆς ποινῆς» ως και πάσα άλλη διάταξις άντικειμένη εις τó παρόν Νομοθετικόν Διάταγμα καταργείται.

Άρθρον 10.

Η ίσχύς του παρόντος άρχεται από τής δημοσιεύσεως αὐτοῦ εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1968

Έν Όνόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΤΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Έθδεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ